

U S T A W A

z dnia 2025 r.

o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w § 5 po użytym po raz pierwszy wyrazie „terminu” dodaje się wyrazy „do wykonania czynności”;
- 2) w art. 14b w § 2a w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) zawarte w dziale III w rozdziale 11a.”;
- 3) w art. 17 w § 1 wyrazy „ustawy podatkowe” zastępuje się wyrazami „przepisy prawa podatkowego”;
- 4) art. 18c otrzymuje brzmienie:

„Art. 18c. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, w celu usprawnienia lub przyspieszenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego w pierwszej instancji, wyznaczyć, w drodze postanowienia, odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora izby administracji skarbowej jako właściwego do przeprowadzenia tych kontroli lub postępowań w sprawach dotyczących podatników lub płatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych organów.

§ 2. Dyrektor izby administracji skarbowej może, w celu usprawnienia lub przyspieszenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego, wyznaczyć, w drodze postanowienia, nadzorowanego naczelnika urzędu skarbowego jako właściwego do przeprowadzenia tych kontroli lub postępowań w sprawach dotyczących podatników lub płatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych nadzorowanych naczelników.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami.

§ 3. Wyznaczonym organem podatkowym do przeprowadzenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego może być wyłącznie organ właściwy przynajmniej dla jednego z podatników lub płatników.

§ 4. W razie wyznaczenia organu po wszczęciu kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego wyznaczony organ podatkowy przejmuje kontrolę lub postępowanie do dalszego prowadzenia. Czynności podjęte w toku kontroli podatkowej oraz we wszczętym postępowaniu podatkowym pozostają w mocy.

§ 5. Postanowienie w sprawie wyznaczenia organu podatkowego określa podatnika lub płatnika, dla których został wyznaczony organ podatkowy, oraz zakres spraw tego podatnika lub płatnika objętych właściwością wyznaczonego organu podatkowego.

§ 6. Postanowienie w sprawie wyznaczenia organu podatkowego doręcza się podatnikowi lub płatnikowi, dla których został wyznaczony organ podatkowy, wyznaczonemu organowi podatkowemu oraz organom podatkowym właściwym uprzednio, a w przypadku, o którym mowa w § 1, także dyrektorom izb administracji skarbowej.”;

5) w art. 21 § 3a otrzymuje brzmienie:

„§ 3a. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że w złożonej deklaracji wykazano nieprawidłową wysokość zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych, w deklaracji nie wykazano ich albo podatnik nie złożył deklaracji, mimo ciążącego na nim obowiązku, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa prawidłową wysokość zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych.”;

6) w art. 59 w § 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) umorzenia podatku lub zaległości;”;

7) w art. 62 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wpłaty dokonane tytułem rat, na które rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, oraz rat podatku zalicza się na poczet raty o najwcześniejszym terminie płatności.”;

8) w art. 62b w § 1 w pkt 3 wyrazy „kwota podatku nie przekracza 1000 zł” zastępuje się wyrazami „wysokość podatku nie przekracza kwoty 5000 zł”;

9) w art. 63 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku zaliczenia wpłaty, zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku przepisu § 1 nie stosuje się do zaległości podatkowej i odsetek za zwłokę, jeżeli zaliczana wpłata, zaliczana nadpłata lub zaliczany zwrot podatku nie pokrywają w całości zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę.”;

10) w art. 67a w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) umorzyć w całości albo w części podatek, zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.”;

11) w art. 68 § 4a otrzymuje brzmienie:

„§ 4a. Zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym powstał obowiązek podatkowy w tym zakresie.”;

12) w art. 70:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu od dnia złożenia wniosku o uzupełnienie lub sprostowanie postanowienia o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji organu pierwszej instancji określającej wysokość zobowiązania podatkowego lub straty podatkowej – do dnia wniesienia odwołania albo upływu terminu do wniesienia odwołania.”;

b) po § 4 dodaje się § 4a i 4b w brzmieniu:

„§ 4a. Bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek dokonania wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, o którym podatnik został zawiadomiony przez organ podatkowy. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym dokonano wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego.

§ 4b. W przypadku gdy dokonanie wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego nastąpiło w okresie trwania zawieszenia biegu terminu przedawnienia, termin ten biegnie na nowo od dnia następującego po dniu, w którym dokonano wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego.”;

c) w § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, o którym mowa w art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 62 § 2, art. 63 § 1–5, art. 63a § 1, art.

65 § 1, art. 73a § 1, art. 75a § 1 i 2, art. 76 § 1, art. 76a § 1, art. 76b § 1, art. 77 § 1 lub art. 78 § 1 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, 850, 879 1685 i 1721 oraz z 2025 r. poz. 179, 222 i 340), o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania;”,

d) w § 7:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe wymienione w § 6 pkt 1;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) doręczenia organowi podatkowemu:

a) odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności oraz akt sprawy, jeżeli akta sprawy są prowadzone w postaci papierowej,

b) odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności, jeżeli akta sprawy są prowadzone w postaci elektronicznej;”,

e) uchyla się § 8;

13) art. 70c otrzymuje brzmienie:

„Art. 70c. Organ podatkowy właściwy w sprawie zobowiązania podatkowego, z którego niewykonaniem wiąże się podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego wymienionego w art. 70 § 6 pkt 1, zawiadamia podatnika o nierozpoczęciu lub zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, najpóźniej z upływem terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 70 § 1 i 1a, oraz o rozpoczęciu lub dalszym biegu terminu przedawnienia po upływie okresu zawieszenia.”;

14) po art. 70e dodaje się art. 70f w brzmieniu:

„Art. 70f. § 1. W przypadku skorygowania przez podatnika deklaracji w okresie krótszym niż 12 miesięcy przed upływem terminu, o którym mowa w art. 70 § 1, z którym wiąże się:

1) zmniejszenie wysokości podatku,

- 2) wykazanie lub zwiększenie wysokości zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych,
 - 3) wykazanie lub zwiększenie wysokości straty
- termin ten ulega wydłużeniu o 12 miesięcy.

§ 2. Przepis § 1 ma również zastosowanie w przypadku każdego kolejnego skorygowania przez podatnika deklaracji po wydłużeniu terminu zgodnie z § 1.”;

15) w art. 75:

- a) w § 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Uprawnienie do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty przysługuje podatnikom, płatnikom i inkasentom, chyba że nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji) składanego po upływie ustawowego terminu jego złożenia.”,
- b) uchyla się § 2a–3a,
- c) w § 4a zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„W zakresie, w jakim wniosek albo skorygowane zeznanie (deklaracja) są niezasadne, organ odmawia stwierdzenia nadpłaty.”,
- d) w § 5 wyraz „wniosku” zastępuje się wyrazami „skorygowanego zeznania (deklaracji),”;

16) w art. 76b:

- a) w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Zaliczenie, o którym mowa w art. 76a § 2 pkt 1, następuje odpowiednio z dniem złożenia deklaracji wykazującej zwrot podatku, korekty takiej deklaracji lub z dniem wydania decyzji określającej wysokość zwrotu.”,
- b) po § 1 dodaje się § 1a–1d w brzmieniu:
„§ 1a. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, zwrot podatku następuje w terminie:
 - 1) 30 dni od dnia wydania decyzji określającej wysokość zwrotu podatku;
 - 2) 30 dni od dnia złożenia deklaracji wykazującej zwrot podatku lub korekty takiej deklaracji.

§ 1b. Jeżeli prawidłowość deklaracji wykazującej zwrot podatku lub korekty takiej deklaracji nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca podatek bez wydawania decyzji określającej wysokość zwrotu podatku.

§ 1c. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, oprocentowanie zwrotu podatku przysługuje od dnia złożenia:

- 1) wniosku o zwrot podatku, jeżeli nie został zwrócony w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji określającej wysokość zwrotu podatku;
- 2) deklaracji wykazującej zwrot podatku lub korekty takiej deklaracji, jeżeli podatek nie został zwrócony w terminie 30 dni od dnia jej złożenia;
- 3) wniosku o zwrot podatku, jeżeli decyzja określająca wysokość zwrotu podatku nie została wydana w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o zwrot podatku, chyba że do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się podatnik.

§ 1d. Do oprocentowania zwrotu podatku stosuje się odpowiednio przepisy art.

78 § 1 i 2.”;

17) w art. 77:

a) w § 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 30 dni od dnia wydania decyzji o zmianie, uchyleniu albo stwierdzeniu nieważności decyzji lub od dnia doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego ze stwierdzeniem jego prawomocności, uchylającego decyzję albo stwierdzającego jej nieważność – jeżeli w związku z uchyleniem albo stwierdzeniem nieważności decyzji nie wystąpi obowiązek wydania nowej decyzji;”;

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) 2 miesięcy od dnia złożenia:

a) skorygowanego zeznania (deklaracji), o którym mowa w art. 165 § 8a,

b) skorygowanej deklaracji wraz z umową spółki aktualną na dzień rozwiązania spółki – w przypadku, o którym mowa w art. 81 § 1a

– lecz nie wcześniej niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, albo 45 dni od dnia złożenia za pomocą środków komunikacji elektronicznej zeznania, o którym mowa w art. 73 § 2 pkt 1, przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych;”;

b) w § 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty albo skorygowanego zeznania (deklaracji), o którym mowa w art. 165 § 8a –

w przypadku tych postępowań podatkowych, co do których złożono wniosek o ich przejęcie, o którym mowa w art. 119g § 1.”;

18) w art. 77b w § 5 w pkt 2 po wyrazach „spółki cywilnej” dodaje się przecinek i wyrazy „spółki jawnej, spółki partnerskiej, spółki komandytowej lub spółki komandytowo-akcyjnej,”;

19) w art. 78 w § 3:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 2:

a) od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty:

- jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę,
- jeżeli decyzja stwierdzająca nadpłatę nie została wydana w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty, chyba że do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent,

b) od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata powstała w wyniku zastosowania się do interpretacji indywidualnej, która następnie została zmieniona lub której wygaśnięcie stwierdzono albo która została uchylona prawomocnym orzeczeniem sądu administracyjnego;”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 6:

a) od dnia złożenia skorygowanego zeznania (deklaracji) – jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie, o którym mowa w tym przepisie, chyba że do opóźnienia w zwrocie nadpłaty przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent,

b) od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata powstała w wyniku zastosowania się do interpretacji indywidualnej, która następnie została zmieniona lub której wygaśnięcie stwierdzono albo która została uchylona prawomocnym orzeczeniem sądu administracyjnego;”;

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w przypadku przewidzianym w art. 77 § 2a pkt 2:

a) od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty albo korekty zeznania (deklaracji), jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie, o którym

mowa w tym przepisie, chyba że do opóźnienia w zwrocie nadpłaty przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent,

- b) od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata powstała w wyniku zastosowania się do interpretacji indywidualnej, która następnie została zmieniona lub której wygaśnięcie stwierdzono albo która została uchylona prawomocnym orzeczeniem sądu administracyjnego.”;

20) w art. 79:

- a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Decyzję w sprawie stwierdzenia nadpłaty na wniosek złożony przed upływem terminu przedawnienia albo w związku ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją), złożonym przed upływem terminu przedawnienia, można wydać także po upływie tego terminu.”,

- b) w § 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o stwierdzenie nadpłaty albo skorygowane zeznanie (deklarację), o którym mowa w art. 165 § 8a, można złożyć po upływie terminu przedawnienia, jeżeli istnienie nadpłaty wynika z wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w:”;

21) w art. 80 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Bieg terminu do zwrotu nadpłaty przerywa złożenie:

- 1) wniosku o stwierdzenie nadpłaty, zwrot nadpłaty lub zaliczenie jej na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych;
- 2) skorygowanego zeznania (deklaracji), o którym mowa w art. 165 § 8a.”;

22) w art. 81 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Osoba, która była wspólnikiem spółki cywilnej, spółki jawnej, spółki partnerskiej, spółki komandytowej lub spółki komandytowo-akcyjnej, w chwili rozwiązania spółki, może skorygować uprzednio złożoną przez spółkę deklarację, wykazując nadpłatę. Równocześnie ze skorygowaną deklaracją należy złożyć umowę spółki aktualną na dzień rozwiązania spółki.”;

23) w art. 81b w § 2a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Skorygowane zeznanie (deklaracja) nie wywołuje skutków prawnych w razie odmowy stwierdzenia nadpłaty w całości albo w części.”;

24) art. 86a otrzymuje brzmienie:

„Art. 86a. § 1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do wszystkich podatków.

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) uzgodnieniu – rozumie się przez to planowane lub dokonane czynności lub zespół powiązanych ze sobą czynności, w tym podzielonych na etapy lub części, których co najmniej jedna strona jest podatnikiem lub które mają lub mogą mieć wpływ na powstanie lub niepowstanie obowiązku podatkowego lub na wysokość zobowiązania podatkowego, uzgodnienie oznacza również szereg uzgodnień;
 - 2) podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu transgranicznym – rozumie się przez to uzgodnienie, posiadające ogólną lub szczególną cechę rozpoznawczą, które dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo państwa członkowskiego Unii Europejskiej i państwa trzeciego, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:
 - a) nie wszyscy uczestnicy uzgodnienia mają miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium tego samego państwa,
 - b) co najmniej jeden uczestnik uzgodnienia ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium więcej niż jednego państwa,
 - c) co najmniej jeden uczestnik uzgodnienia prowadzi działalność na terytorium innego państwa za pośrednictwem zagranicznego zakładu w tym państwie, a uzgodnienie stanowi część albo całość działalności gospodarczej tego zagranicznego zakładu,
 - d) co najmniej jeden uczestnik uzgodnienia prowadzi działalność na terytorium innego państwa nie mając miejsca zamieszkania ani siedziby na terytorium tego państwa oraz nie posiadając zagranicznego zakładu na terytorium tego państwa,
 - e) uzgodnienie może mieć wpływ na automatyczną wymianę informacji, o której mowa w dziale III ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, lub na wskazanie beneficjenta rzeczywistego w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
- z wyjątkiem sytuacji, gdy uzgodnienie dotyczy wyłącznie podatku od wartości dodanej, w tym podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego nakładanych na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

- 3) podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu krajowym – rozumie się przez to uzgodnienie posiadające ogólną, szczególną lub inną szczególną cechę rozpoznawczą, które nie jest podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniem transgranicznym, pod warunkiem że:
 - a) przychody lub koszty lub wartość aktywów korzystającego w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalone na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych, przekroczyły w roku poprzedzającym lub w bieżącym roku obrotowym równowartość 10 000 000 euro lub jeżeli korzystający jest podmiotem powiązany z takim podmiotem w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym fizycznych lub art. 11a ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub
 - b) uzgodnienie dotyczy rzeczy lub praw o wartości rynkowej przekraczającej 2 500 000 euro;
- 4) schemacie podatkowym – rozumie się przez to podlegające zgłoszeniu uzgodnienie krajowe lub podlegające zgłoszeniu uzgodnienie transgraniczne;
- 5) cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to typową właściwość lub typowy element uzgodnienia, który wskazuje na potencjalne ryzyko wystąpienia unikania opodatkowania;
- 6) ogólnej cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to właściwość uzgodnienia polegającą na tym, że wraz ze spełnieniem kryterium głównej korzyści spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:
 - a) korzystający lub uczestnik uzgodnienia zobowiązali się do zachowania poufności, poprzez nieujawnianie innym promotorom lub organom podatkowym sposobu, w jaki uzgodnienie pozwala na uzyskanie korzyści podatkowej,
 - b) promotor uprawniony jest do otrzymania wynagrodzenia, którego wysokość uzależniona jest od wysokości korzyści podatkowej wynikającej z uzgodnienia,
 - c) promotor uprawniony jest do otrzymania wynagrodzenia uzależnionego od uzyskania korzyści podatkowej wynikającej z uzgodnienia lub zobowiązał się do zwrotu wynagrodzenia lub jego części, w przypadku, gdy korzyść podatkowa nie powstanie lub powstanie w wysokości niższej niż zakładano,
 - d) dokonywane w ramach uzgodnienia czynności opierają się na znacznie ujednoliconej dokumentacji albo przyjmują znacznie ujednoliconą formę, które

nie wymagają istotnych zmian w celu wdrożenia uzgodnienia u więcej niż jednego korzystającego,

- e) podejmowane są celowe czynności dotyczące nabycia przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa lub spółki przynoszącej straty, zaprzestania głównej działalności takiej spółki, przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa i wykorzystywania strat takiej spółki, przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa w celu zmniejszenia zobowiązań podatkowych, w tym poprzez przeniesienie tych strat do podmiotu na terytorium innego państwa lub przyspieszenie wykorzystania tych strat,
 - f) dochodzi do zmiany kwalifikacji dochodów (przychodów) do innego źródła dochodów (przychodów), której skutkiem jest faktycznie niższe opodatkowanie, zwolnienie lub wyłączenie z opodatkowania,
 - g) czynności prowadzą do określonego obiegu środków pieniężnych poprzez zaangażowanie podmiotów pośredniczących niepełniących istotnych funkcji gospodarczych lub działań, które wzajemnie się znoszą lub kompensują lub prowadzą do uzyskania stanu identycznego lub zbliżonego do stanu istniejącego przed dokonaniem tych czynności albo mają inne podobne funkcje,
 - h) uzgodnienie podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów transgraniczne płatności pomiędzy podmiotami powiązаныmi oraz:
 - odbiorca płatności posiada miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju, które nie pobiera podatku od osób prawnych lub pobiera podatek od osób prawnych według stawki zerowej lub nie większej niż 1 %, lub
 - płatności te są objęte całkowitym zwolnieniem z podatku w jurysdykcji, w której odbiorca jest rezydentem do celów podatkowych, lub
 - wspomniane płatności są objęte preferencyjnym systemem podatkowym w jurysdykcji, w której odbiorca jest rezydentem do celów podatkowych;
- 7) kryterium głównej korzyści – rozumie się przez to spełnienie warunku polegającego na tym, że głównym efektem lub jednym z głównych efektów, które na podstawie istniejących okoliczności oraz faktów dany podmiot może spodziewać się osiągnąć, dzięki wdrożeniu uzgodnienia, jest korzyść podatkowa;

- 8) korzyści podatkowej – rozumie się przez to korzyść podatkową w rozumieniu art. 3 pkt 18 lub
- a) zwiększenie kwoty nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych,
 - b) niepowstanie obowiązku lub odsunięcie w czasie powstania obowiązku sporządzania i przekazywania informacji podatkowych, w tym informacji o schematach podatkowych;
- 9) szczególnej cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to właściwość uzgodnienia polegającą na tym, że jest spełniony co najmniej jeden z poniższych warunków:
- a) obejmuje ono podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów transgraniczne płatności pomiędzy podmiotami powiązanymi, jeżeli odbiorca płatności nie ma miejsca zamieszkania, siedziby ani zarządu w żadnym z państw,
 - b) obejmuje ono podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów transgraniczne płatności pomiędzy podmiotami powiązanymi, jeżeli odbiorca ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w państwie stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych oraz w unijnym wykazie jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych przyjmowanym przez Radę Unii Europejskiej,
 - c) w odniesieniu do tego samego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej dokonywane są odpisy amortyzacyjne w więcej niż jednym państwie,
 - d) w ramach uzgodnienia ten sam dochód lub majątek korzysta z ulg lub zwolnień mających na celu unikanie podwójnego opodatkowania w więcej niż jednym państwie,
 - e) w ramach uzgodnienia dochodzi do przeniesienia aktywów i określone przez dwa państwa wynagrodzenie z tego tytułu dla celów podatkowych różni się co najmniej o 25%,
 - f) może skutkować obejściem obowiązku raportowania wynikającego z ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami lub równoważnych ustaw, umów lub porozumień w zakresie

automatycznej wymiany informacji o rachunkach finansowych, włączając umowy lub porozumienia z państwami trzecimi lub wykorzystywać brak równoważnych przepisów, umów lub porozumień lub ich niewłaściwe wdrożenie, przy czym takie uzgodnienia obejmują przynajmniej:

- wykorzystywanie rachunku, produktu lub inwestycji, które nie są rachunkami finansowymi, lecz posiadają cechy rachunku finansowego,
 - przeniesienie rachunku finansowego lub aktywów do państw lub wykorzystanie regulacji prawnych państw – w przypadku gdy te państwa nie mają podstawy prawnej do automatycznej wymiany informacji z państwem rezydencji posiadacza rachunku,
 - przekwalifikowanie dochodu lub majątku na produkty lub płatności, które nie podlegają automatycznej wymianie informacji o rachunkach finansowych,
 - przeniesienie lub przekwalifikowanie instytucji finansowej, rachunku finansowego lub znajdujących się w nich aktywów na instytucję finansową, rachunek finansowy lub aktywa, które nie podlegają obowiązkowi raportowania w ramach automatycznej wymiany informacji o rachunkach finansowych,
 - wykorzystywanie podmiotów, porozumień umownych lub struktur, które prowadzą lub których celem jest doprowadzenie do braku raportowania o przynajmniej jednym posiadaczu rachunku lub przynajmniej jednej osobie kontrolującej w ramach automatycznej wymiany informacji o rachunkach finansowych,
 - wykorzystywanie nieskuteczności lub niedoskonałości procedur należytej staranności stosowanych przez instytucje finansowe w celu wywiązania się z obowiązków raportowania informacji o rachunkach finansowych, włączając wykorzystanie państw z nieadekwatnymi lub nieefektywnymi systemami egzekwowania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy lub posiadających nieefektywne przepisy dotyczące przejrzystości w odniesieniu do osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej lub porozumień prawnych,
- g) występuje nieprzejrzysta struktura własności prawnej lub trudny do ustalenia jest beneficjent rzeczywisty z uwagi na wykorzystanie osób prawnych oraz

jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, konstrukcji lub struktur prawnych:

- które nie prowadzą znaczącej działalności gospodarczej z wykorzystaniem wykwalifikowanego personelu, lokalu oraz wyposażenia wykorzystywanego w prowadzonej działalności gospodarczej, oraz
 - które są zarejestrowane, zarządzane, znajdują się, są kontrolowane lub założone w państwie lub na terytorium innym niż państwo lub terytorium miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu beneficjenta rzeczywistego aktywów będących w posiadaniu takich osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, konstrukcji lub struktur prawnych, oraz
 - jeżeli nie można wskazać beneficjenta rzeczywistego osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, konstrukcji lub struktur prawnych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
- h) wykorzystuje wprowadzone jednostronnie w danym państwie uproszczenie w stosowaniu przepisów związanych z ustalaniem cen transferowych, przy czym nie uważa się za uproszczenie wprowadzone jednostronnie uproszczenia, które wynika bezpośrednio z Wytycznych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz administracji podatkowych, a także innych międzynarodowych regulacji, wytycznych lub rekomendacji w zakresie cen transferowych,
- i) dochodzi do przeniesienia praw do trudnych do wyceny wartości niematerialnych,
- j) pomiędzy podmiotami powiązanymi dochodzi do przeniesienia funkcji, ryzyka lub aktywów, jeżeli przewidywany roczny wynik finansowy podmiotu przenoszącego lub podmiotów przenoszących przed odsetkami i opodatkowaniem (EBIT) w trzyletnim okresie po tym przeniesieniu wyniósłby mniej niż 50% przewidywanego rocznego EBIT, gdyby nie dokonano przeniesienia;
- 10) podmiocie powiązanym – rozumie się przez to podmiot powiązany z innym podmiotem poprzez co najmniej jeden ze sposobów określonych poniżej:

- a) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej uczestniczy w zarządzaniu innym podmiotem i wywiera znaczący wpływ na podmiot zarządzany,
 - b) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej uczestniczy w sprawowaniu kontroli nad innym podmiotem poprzez udział kapitałowy, który uprawnia do ponad 25% praw głosu,
 - c) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej posiada bezpośrednio lub pośrednio udział w kapitale innego podmiotu w wysokości ponad 25% kapitału, przy czym wysokość udziału pośredniego ustala się, mnożąc wysokość udziału na kolejnych poziomach, oraz uznaje się, że osoba posiadająca ponad 50% praw głosu posiada 100% tych praw,
 - d) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej jest uprawniona do co najmniej 25% zysków innego podmiotu;
- 11) rachunku finansowym – rozumie się przez to rachunek finansowy w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami lub rachunek finansowy w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. s umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA, oraz towarzyszących Uzgodnień Końcowych, podpisanych w Warszawie dnia 7 października 2014 r.;
- 12) trudnych do wyceny wartościach niematerialnych – rozumie się przez to wartości niematerialne, a także prawa do tych wartości, dla których w momencie ich przenoszenia między podmiotami powiązаныmi nie istniały wiarygodne dane porównawcze oraz prognozy dotyczące przyszłych przepływów pieniężnych lub przewidywanych przychodów z tych wartości lub założenia zastosowane przy wycenie tych wartości obarczone były wysokim stopniem niepewności, co powoduje, że ostateczny rezultat ekonomiczny z przeniesienia tych wartości był trudny do określenia;
- 13) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z

- innymi państwami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1588 i 1685) lub instytucję finansową w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. g umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA, oraz towarzyszących Uzgodnień Końcowych, podpisanych w Warszawie dnia 7 października 2014 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1647 oraz z 2017 r. poz. 158);
- 14) osobie kontrolującej – rozumie się przez to beneficjenta rzeczywistego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 15) innej szczególnej cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to właściwość uzgodnienia polegającą na tym, że wraz z kryterium głównej korzyści spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:
- a) wpływ na część odroczoną podatku dochodowego lub aktywa albo rezerwy z tytułu podatku odroczonego, wynikający lub oczekiwany w związku z wykonaniem uzgodnienia u korzystającego jest istotny dla danej jednostki w rozumieniu przepisów o rachunkowości oraz przekracza w trakcie roku kalendarzowego kwotę 5 000 000 zł,
 - b) płatnik podatku dochodowego byłby zobowiązany do pobrania podatku przekraczającego w trakcie roku kalendarzowego kwotę 5 000 000 zł, jeżeli w odniesieniu do wypłat należności wynikających lub oczekiwanych w związku z wykonaniem uzgodnienia nie miałyby zastosowania właściwe umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub zwolnienia podatkowe,
 - c) dochody (przychody) podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, wynikające lub oczekiwane w związku z wykonaniem uzgodnienia, przekraczają łącznie w trakcie roku kalendarzowego kwotę 25 000 000 zł,
 - d) różnica pomiędzy polskim podatkiem dochodowym, który byłby należny w związku z wykonaniem uzgodnienia od korzystającego nieposiadającego siedziby, zarządu ani miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdyby był on podatnikiem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób

prawnych, a podlegającym faktycznej zapłacie podatkiem dochodowym w państwie siedziby, zarządu lub miejsca zamieszkania korzystającego w związku z wykonaniem uzgodnienia, przekracza łącznie w trakcie roku kalendarzowego kwotę 5 000 000 zł.

- 16) promotorze – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
- a) opracowuje, wdraża, organizuje lub udostępnia do wdrożenia uzgodnienie lub zarządza wdrażaniem uzgodnienia, albo
 - b) przy zachowaniu staranności ogólnie wymaganej w dokonywanych czynnościach, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności, obszaru specjalizacji oraz przedmiotu wykonywanych czynności zdaje sobie sprawę lub powinna zdawać sobie sprawę, że podjęła się wobec uzgodnienia, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, czynności wspomagających, oraz
 - c) spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:
 - jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
 - posiada stały zakład w państwie członkowskim Unii Europejskiej, za którego pośrednictwem świadczone są usługi dotyczące uzgodnienia, lub
 - jest zarejestrowana w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub podlega przepisom prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub
 - jest zarejestrowana w stowarzyszeniu zawodowym związanym z usługami prawnymi, podatkowymi lub doradczymi w państwie członkowskim;
- 17) uczestniku uzgodnienia – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, biorącą udział w uzgodnieniu lub w czynności, transakcji lub działaniu będącym elementem uzgodnienia, w tym promotora lub korzystającego;
- 18) czynnościach wspomagających – rozumie się przez to udzielenie pomocy, wsparcia lub porad dotyczących opracowywania, wprowadzenia do obrotu, organizowania, udostępnienia do wdrożenia lub nadzorowania wdrożenia uzgodnienia;
- 19) udostępnieniu – rozumie się przez to przekazywanie korzystającemu w jakiegokolwiek postaci, w szczególności elektronicznej lub papierowej lub w jakiegokolwiek sposób, w tym w drodze telefonicznej, teleinformatycznej lub

osobiście, informacji o uzgodnieniu, w szczególności poprzez przedstawienie jego założeń, etapów, mechanizmu funkcjonowania lub wdrażania lub sposobu uzyskania korzyści podatkowej;

- 20) wdrażaniu – rozumie się przez to dokonywanie czynności faktycznych lub prawnych umożliwiających wykonanie lub zmierzających do wykonania uzgodnienia, w tym zarządzanie, faktyczne uczestniczenie w podejmowaniu decyzji, a także przeprowadzanie lub dokonywanie czynności związanych z uzgodnieniem lub będących elementem uzgodnienia, także gdy podejmowanie decyzji lub czynności dotyczy wykonania uzgodnienia przez inny podmiot;
- 21) korzystającym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której udostępniane jest lub u której wdrażane jest uzgodnienie, lub która jest gotowa do wdrożenia uzgodnienia lub dokonała pierwszej czynności służącej wdrożeniu takiego uzgodnienia;
- 22) schemacie podatkowym standaryzowanym – rozumie się przez to schemat podatkowy możliwy do udostępniania lub wdrożenia u więcej niż jednego korzystającego bez konieczności zmiany jego istotnych założeń, w szczególności dotyczących rodzaju czynności podejmowanych lub planowanych w ramach uzgodnienia;
- 23) NSP – rozumie się przez to numer schematu podatkowego;
- 24) NZSPT – rozumie się przez to numer podlegającego zgłoszeniu uzgodnienia transgranicznego nadawany przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w celu automatycznej wymiany informacji o podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach transgranicznych.

§ 3. W przypadku gdy korzystającym jest spółka wchodząca w skład podatkowej grupy kapitałowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub członek grupy VAT w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

§ 4. Przy ustalaniu podmiotu powiązanego uznaje się, że:

- 1) jeżeli w zarządzeniu, kontroli, kapitale lub zyskach tego samego podmiotu uczestniczy, zgodnie z § 2 pkt 10, więcej niż jeden podmiot, wszystkie takie podmioty są podmiotami powiązanymi;

- 2) jeżeli te same podmioty uczestniczą w zarządzaniu lub kontroli lub posiadają udział w kapitale lub zyskach, zgodnie z § 2 pkt 10, więcej niż jednego podmiotu, wszystkie takie podmioty są podmiotami powiązanymi;
- 3) podmiot, który działa wspólnie z drugim podmiotem w odniesieniu do praw głosu lub udziału w kapitale trzeciego podmiotu, jest podmiotem dysponującym prawami głosu w tym trzecim podmiocie lub udziałem w kapitale tego trzeciego podmiotu, które należą do drugiego podmiotu;
- 4) osoba fizyczna, jej małżonek oraz wstępni i zstępni w linii prostej stanowią jedną osobę.

§ 5. Jeżeli czynności, o których mowa w § 2 pkt 16, są wykonywane jako obowiązki służbowe pracownika w ramach umowy o pracę, to za promotora uznaje się pracodawcę.

§ 6. Jeżeli korzystający dla danego schematu podatkowego innego niż schemat podatkowy standaryzowany spełnia również definicję promotora, to wykonuje on obowiązki jako korzystający.

§ 7. Wyrażone w euro kwoty, o których mowa w § 2 pkt 3, przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym nastąpiło zdarzenie skutkujące obowiązkiem przekazania informacji o podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu krajowym.

§ 8. Obowiązek przekazania informacji o podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu krajowym nie powstaje:

- 1) w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych, w okresie opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek zgodnie z przepisami rozdziału 6b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 2) jeżeli korzystający jest stroną umowy o współdziałanie oraz w ramach audytu wstępnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej potwierdził, że dotychczas wykonywał on nałożone na niego obowiązki, o których mowa w niniejszym rozdziale;
- 3) jeżeli dane uzgodnienia zostały przekazane przez promotora lub korzystającego do właściwego urzędu skarbowego z danymi zawartymi w:
 - a) informacji o cenach transferowych sporządzonej przez podmiot na podstawie art. 23zf ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11t ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych albo

- b) imiennej informacji sporządzonej przez podmiot na podstawie art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub informacji o dokonanych wypłatach i pobranym podatku sporządzonej przez podmiot na podstawie art. 26 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 4) jeżeli uzgodnienie zostało zwolnione z tego obowiązku w rozporządzeniu wydanym na podstawie § 11;
- 5) jeżeli promotor lub korzystający obowiązany do przekazania informacji został zwolniony z tego obowiązku w rozporządzeniu wydanym na podstawie § 13.

§ 9. W przypadku podmiotów, które nie prowadzą ksiąg rachunkowych, o których mowa w § 2 pkt. 3 lit. a, przychody i koszty ustala się odpowiednio zgodnie z ustawą z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawą z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w odpowiednich latach podatkowych, a wartość aktywów – zgodnie z ich wartością rynkową w odpowiednich latach kalendarzowych.

§ 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

- 1) listę krajów i terytoriów wskazanych w unijnym wykazie jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych przyjmowanym przez Radę Unii Europejskiej, które nie zostały ujęte w wykazie krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową wydawanym na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych,
- 2) dzień przyjęcia wykazu, o którym mowa w pkt 1, przez Radę Unii Europejskiej – w terminie 21 dni od dnia przyjęcia tego wykazu.

§ 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zwolnić z obowiązku przekazywania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie przepisów niniejszego rozdziału podlegające zgłoszeniu uzgodnienia krajowe, pomimo spełnienia:

- 1) ogólnej cechy rozpoznawczej lub
- 2) szczególnej cechy rozpoznawczej, lub
- 3) innej szczególnej cechy rozpoznawczej

– uwzględniając w szczególności ustalenie, jakich działań, zdarzeń, transakcji, cech rozpoznawczych, podatków i przepisów prawa podatkowego dotyczy podlegające zwolnieniu uzgodnienie krajowe.

§ 12. Zastosowanie się do rozporządzenia wydanego na podstawie § 11 nie może szkodzić promotorowi lub korzystającemu, który nie złożył informacji o schemacie podatkowym w terminie, w czasie gdy podlegał zwolnieniu. W przypadku jego wykreślenia z tego rozporządzenia bieg terminu do złożenia informacji o schemacie podatkowym rozpoczyna się od dnia następnego po dniu wykreślenia.

§ 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zwolnić niektóre grupy podmiotów z obowiązku przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu krajowym, uwzględniając w szczególności podmioty wykonujące zadania publiczne.”;

25) w art. 86b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Promotor przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym zgodnie z posiadaną wiedzą w terminie 30 dni od dnia następnego po:

- 1) dokonaniu przez siebie udostępnienia schematu podatkowego, od następnego dnia po dokonaniu przez siebie przygotowania do wdrożenia schematu podatkowego lub od dnia dokonania przez siebie pierwszej czynności związanej z wdrażaniem schematu podatkowego albo
- 2) udzieleniu przez siebie bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób pomocy, wsparcia lub porad dotyczących opracowywania, wprowadzenia do obrotu, organizowania, udostępnienia do wdrożenia lub nadzorowania wdrożenia schematu podatkowego – w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a–1f w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli podmiot, któremu zlecono przez innego promotora lub korzystającego wykonanie czynności wspomagających przy zachowaniu staranności ogólnie wymaganej w dokonywanych przez niego czynnościach, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru jego działalności, obszaru jego specjalizacji oraz przedmiotu wykonywanych przez niego czynności, zdał sobie sprawę lub powinien zdawać sobie sprawę, że uzgodnienie, w odniesieniu do którego podjął

się udzielenia bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób czynności wspomagających, może stanowić schemat podatkowy i nie posiada on potwierdzenia nadania NSP, ani potwierdzenia złożenia informacji o tym schemacie podatkowym, może wystąpić na piśmie do podmiotów zlecających wykonanie czynności wspomagających o przekazanie mu, sporządzonego na piśmie oświadczenia, że uzgodnienie, w odniesieniu do którego podjął się udzielenia tych czynności, nie stanowi schematu podatkowego.

§ 1b. Jeżeli uzgodnienie nie stanowi schematu podatkowego, oświadczenie przekazuje się niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia pisma.

§ 1c. Podmiot może wstrzymać się z wykonaniem zleconych mu czynności wspomagających w odniesieniu do schematu podatkowego do dnia otrzymania oświadczenia, dowodu nadania NSP lub informacji, o których mowa § 3 lub art. 86c § 9, pod warunkiem że wystąpił on o przekazanie mu tego oświadczenia zgodnie z § 1a.

§ 1d. W przypadku, o którym mowa w § 1c, podmiot nie ponosi odpowiedzialności cywilnej względem zlecającego mu te czynności w zakresie związanym ze wstrzymaniem się z wykonaniem tych czynności oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej związanej ze wstrzymaniem się z wykonaniem czynności w odniesieniu do uzgodnienia.

§ 1e. Jeżeli po upływie terminu oświadczenie nie zostało przekazane, domniemywa się, że podmiot, któremu zlecono przez innego promotora lub korzystającego wykonanie czynności wspomagających, zdał sobie sprawę, że uzgodnienie, w odniesieniu do którego podjął się udzielenia bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób czynności wspomagających, stanowi schemat podatkowy.

§ 1f. Domniemanie ulega obaleniu, jeżeli po upływie terminu wskazanego w § 1b, podmiot, któremu zlecono przez innego promotora lub korzystającego wykonanie czynności wspomagających, otrzyma oświadczenie, o którym mowa w § 1c.”,

c) § 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„§ 2. Promotor informuje na piśmie zlecających mu wykonanie czynności korzystających albo promotorów, wobec których jest zlecającym, lub zlecających

mu wykonanie czynności w ramach uzgodnienia o NSP tego schematu podatkowego, załączając dowód nadania NSP, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od dnia jego otrzymania.

§ 2a. W przypadku, o którym mowa w art. 86g § 2c, promotor przekazuje uczestnikowi uzgodnienia NSP, wraz z załącznikiem zawierającym wyłącznie dane tego uczestnika uzgodnienia.”,

- d) po § 2a dodaje się § 2b i 2c w brzmieniu:

„§ 2b. Jeżeli promotor otrzymał dowód nadania NSP przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej za pośrednictwem innego podmiotu, promotor nie przekazuje informacji, o których mowa w § 2, temu podmiotowi.

§ 2c. W przypadku zlecenia zadań innemu promotorowi w zakresie tego schematu podatkowego po upływie terminu, o którym mowa w § 2, termin przekazania NSP dla tego promotora biegnie od dnia zlecenia zadań.”,

- e) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. W przypadku gdy w terminie 7 dni od złożenia informacji o schemacie podatkowym Szef Krajowej Administracji Skarbowej nie nadał jeszcze NSP, promotor informuje o tym na piśmie zlecających mu wykonanie czynności korzystających albo promotorów, wobec których jest zlecającym, lub zlecających mu wykonanie czynności oraz przekazuje dowód przekazania informacji o schemacie podatkowym, w tym informuje o unikalnym identyfikatorze dokumentu (UID) i wskazuje przekazane w informacji o schemacie podatkowym dane, o których mowa w art. 86f § 1, w terminie, o którym mowa w § 2. Jeżeli dane, o których mowa w art. 86f § 1, zawierają dane identyfikacyjne osoby fizycznej, promotor przekazuje te dane identyfikacyjne wyłącznie tej osobie fizycznej, której te dane dotyczą.

§ 4. W przypadku gdy przekazanie przez promotora będącego adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym informacji o schemacie podatkowym innym niż schemat podatkowy standaryzowany naruszałoby obowiązek zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej, to jest on zwolniony z obowiązku złożenia tej informacji.”,

- f) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. W przypadku, o którym mowa w § 4, promotor niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od rozpoczęcia biegu terminu, o którym mowa w § 1, informuje na piśmie zlecającego mu czynności promotora lub jeśli taki nie występuje, to

korzystającego, o obowiązku przekazania informacji o schemacie podatkowym do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz o tym, że nie przekaze tej informacji ze względu na obowiązek zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej wraz z danymi, o których mowa w art. 86f § 1.”,

g) uchyla się § 5 i 6;

h) w § 7:

– uchyla się pkt 1,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazanie informacji o schemacie podatkowym standaryzowanym; w takim przypadku promotor nie wskazuje danych identyfikacyjnych korzystającego lub innych uczestników schematu podatkowego.”,

– uchyla się pkt 3,

i) w § 8:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „informacji o schemacie podatkowym” zastępuje się wyrazami „informacji o podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu transgranicznym”,

– w pkt 2 wyrazy „usługi dotyczące schematu podatkowego” zastępuje się wyrazami „usługi dotyczące podlegającego zgłoszeniu uzgodnienia transgranicznego”;

26) w art. 86c:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Korzystający przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym w terminie 30 dni od dnia następującego po udostępnieniu mu schematu podatkowego, przygotowaniu przez niego schematu podatkowego do wdrożenia lub od dnia dokonania pierwszej czynności związanej z wdrażaniem schematu podatkowego u tego korzystającego, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej, jeżeli:

1) promotor nie występuje albo

2) korzystający został poinformowany o obowiązku przekazania schematu podatkowego do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zgodnie z art. 86b § 4a przez promotora, z wyłączeniem promotora, wobec którego korzystający nie jest zlecającym.

§ 2. Korzystający, który został poinformowany zgodnie z art. 86b § 4a, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym również w przypadku, w którym uzgodnienie, w ocenie korzystającego, nie stanowi schematu podatkowego, w terminie, o którym mowa w § 1. Przekazując informację o schemacie podatkowym, korzystający weryfikuje dane otrzymane od promotora oraz modyfikuje je dla zapewnienia ich zgodności ze stanem rzeczywistym w tej informacji. Informacja o schemacie podatkowym przekazana przez korzystającego zawiera również dane otrzymane od promotora zgodnie z art. 86b § 4a.”,

b) w § 3:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „schemacie podatkowym” zastępuje się wyrazami „podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu transgranicznym”,
- w pkt 2 wyrazy „korzysta ze schematu podatkowego” zastępuje się wyrazami „korzysta z podlegającego zgłoszeniu uzgodnienia transgranicznego”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli więcej niż jeden korzystający ma obowiązek przekazania informacji o tym samym podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu transgranicznym, obowiązek ten podlega wykonaniu przez korzystającego, który widnieje wyżej na poniższej liście:

- 1) korzystający, który uzgodnił podlegające zgłoszeniu uzgodnienie transgraniczne z promotorem,
- 2) korzystający, który zarządza wdrożeniem podlegającego zgłoszeniu uzgodnienia transgranicznego

– przy czym pozostali korzystający są zwolnieni z tego obowiązku, jeżeli udowodnią, że informacja o tym uzgodnieniu została przekazana Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów tego państwa implementujących wymogi wynikające z przepisu art. 8ab dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, w szczególności poprzez przedstawienie potwierdzenia nadania NSP. Przepis art. 86b § 3 stosuje się odpowiednio.”,

d) dodaje się § 5–9 w brzmieniu:

„§ 5. Korzystający, który został poinformowany zgodnie z art. 86b § 4a po upływie terminu, o którym mowa w § 1, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od otrzymania informacji.

§ 6. Korzystający informuje na piśmie innych uczestników uzgodnienia, wobec których jest zlecającym, o NSP tego schematu podatkowego, załączając dowód nadania NSP niezwłocznie po jego otrzymaniu, nie później niż w terminie 3 dni od dnia jego otrzymania. Przepis art. 86b § 2a stosuje się odpowiednio.

§ 7. Jeżeli korzystający otrzymał dowód nadania NSP przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej za pośrednictwem innego podmiotu, korzystający nie przekazuje informacji, o których mowa w § 6, temu podmiotowi.

§ 8. W przypadku zlecenia zadań promotorowi w zakresie tego schematu podatkowego po upływie terminu, o którym mowa w § 6, termin przekazania NSP dla tego promotora biegnie od dnia zlecenia mu zadań.

§ 9. W przypadku gdy w terminie 7 dni od złożenia informacji o schemacie podatkowym Szef Krajowej Administracji Skarbowej nie nadał jeszcze NSP korzystający informuje o tym na piśmie innych korzystających i uczestników uzgodnienia oraz promotorów, wobec których jest zlecającym, załączając dowód przekazania informacji o schemacie podatkowym, w tym informuje o unikalnym identyfikatorze dokumentu (UID) i wskazuje przekazane w informacji o schemacie podatkowym dane, o których mowa w art. 86f § 1, w terminie, o którym mowa w § 6. Jeżeli dane, o których mowa w art. 86f § 1, zawierają dane identyfikacyjne osoby fizycznej, korzystający przekazuje te dane identyfikacyjne wyłącznie tej osobie fizycznej.”;

27) uchyla się art. 86d;

28) w art. 86da:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Promotor przekazujący informację o schemacie podatkowym jest obowiązany do udzielania na piśmie osobie fizycznej, której informacje o schemacie podatkowym dotyczą, informacji o:

1) gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji zgodnie z niniejszym rozdziałem oraz

- 2) przysługującym tej osobie prawie do uzyskania od administratora danych informacji, jakie ma prawo od tego administratora danych uzyskać, w czasie wystarczającym do skorzystania z jej praw do ochrony danych osobowych, zanim informacje zostaną przekazane.

§ 2. Promotor przekazujący informację o schemacie podatkowym zawiadamia niezwłocznie na piśmie osobę fizyczną, której informacje o schemacie podatkowym dotyczą, o prawdopodobieństwie naruszenia bezpieczeństwa jej danych osobowych gromadzonych i przetwarzanych na potrzeby automatycznej wymiany informacji, w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę danych osobowych tej osoby fizycznej.”;

29) w art. 86e:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadku gdy więcej niż jeden promotor jest obowiązany do przekazania informacji o schemacie podatkowym, obowiązek przekazania informacji o schemacie podatkowym spoczywa na wszystkich promotorach, przy czym wykonanie tego obowiązku przez jednego z nich zwalnia pozostałych z obowiązku przekazania informacji o schemacie podatkowym, jeżeli dysponują dowodem, że informacja o tym schemacie podatkowym została przekazana Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów tego państwa implementujących wymogi wynikające z przepisu art. 8ab dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, w szczególności poprzez przedstawienie potwierdzenia nadania NSP. Przepisy art. 86b § 3 i art. 86c § 9 stosuje się odpowiednio.”,

- b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Promotor dysponujący dowodem, że informacja o schemacie podatkowym została przekazana Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów tego państwa implementujących wymogi wynikające z przepisu art. 8ab dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, w szczególności posiadający potwierdzenie nadania NSP, a który nie został wskazany w złożonej informacji o schemacie podatkowym – w terminie 30 dni od dnia otrzymania

potwierdzenia nadania NSP lub otrzymania informacji o danych, które zostały przekazane w informacji o schemacie podatkowym na podstawie art. 86b § 3 – przekazuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej uzupełnienie do przekazanej pierwotnie informacji o schemacie podatkowym wskazując w uzupełnieniu swoje dane.

§ 1b. Jeżeli informacje na temat uzgodnienia będące w posiadaniu promotora nie zostały przekazane w informacji o schemacie podatkowym lub różnią się od tych wskazanych w informacji o schemacie podatkowym złożonej przez inny podmiot, promotor lub korzystający w terminie 30 dni od otrzymania potwierdzenia nadania NSP lub informacji o danych, które zostały przekazane w informacji o schemacie podatkowym na podstawie art. 86b § 3 lub art. 86c § 9 – przekazuje informację o schemacie podatkowym Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej wskazując w niej również pominięte lub zmienione informacje oraz NSP nadany temu schematowi podatkowemu.”,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadkach, o których mowa w art. 86b § 8 oraz art. 86c § 3, gdy odpowiednio promotor lub korzystający udowodni, że podlegające zgłoszeniu uzgodnienie transgraniczne zostało poprawnie przekazane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów tego państwa implementujących wymogi wynikające z przepisu art. 8ab dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, jest on zwolniony z obowiązku przekazania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o tym schemacie podatkowym. Przepis art. 86b § 3 stosuje się odpowiednio.”;

30) w art. 86f:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Informacja o schemacie podatkowym zawiera:

- 1) wskazanie, czy raportowany schemat podatkowy jest podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniem krajowym, czy transgranicznym;
- 2) NSP, jeżeli został wcześniej nadany schematowi podatkowemu, którego dotyczy składana informacja, w tym nadany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej na podstawie przepisów implementujących art. 8ab

dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG;

- 3) podstawę prawną przekazywania informacji o schemacie podatkowym wraz ze wskazaniem, czy przekazujący informację składa ją jako promotor, czy jako korzystający oraz wskazanie:
 - a) jego danych identyfikacyjnych, z wyłączeniem promotorów zwolnionych z obowiązku złożenia informacji o schematach podatkowych ze względu na prawnie chronioną tajemnicę zawodową, w tym:
 - firmę lub imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania w przypadku osób fizycznych,
 - rezydencję podatkową, identyfikator podatkowy, adres siedziby lub zarządu, a w przypadku osoby niemającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania lub podmiotu niemającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedziby lub zarządu – numer i serię paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, jeżeli osoba ta nie posiada identyfikatora podatkowego,
 - b) dane, wskazane w pkt 3 lit. a tiret pierwsze i drugie, podmiotów powiązanych z korzystającym, w przypadkach gdy schemat podatkowy dotyczy osób będących podmiotami powiązanymi z korzystającym;
- 4) wskazanie czynności lub zdarzenia, które skutkowało przekazaniem informacji o schemacie podatkowym oraz jego daty;
- 5) wskazanie, czy przekazywana informacja o schemacie podatkowym dotyczy schematu podatkowego standaryzowanego;
- 6) wskazanie, czy przekazujący informację jest zobowiązany do zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej;
- 7) dane identyfikujące znanych przekazującemu informację:
 - a) uczestników uzgodnienia lub każdą inną osobę, na które może mieć wpływ schemat podatkowy, lub których schemat ten może dotyczyć wraz ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązany jest taki podmiot,

- b) innych podmiotów obowiązanych do przekazania informacji o schemacie podatkowym, jeżeli występują, z wyłączeniem promotorów zwolnionych z obowiązku złożenia informacji o schemacie podatkowym ze względu na prawnie chronioną tajemnicę zawodową
 - wraz ze wskazaniem wykonywanych przez te podmioty czynności oraz ich danych wskazanych w pkt 3 lit. a tiret pierwsze i drugie oraz danych wskazanych w pkt 3 lit. a tiret pierwsze i drugie podmiotów powiązanych z korzystającym w przypadkach, gdy schemat podatkowy dotyczy osób będących podmiotami powiązanymi z korzystającym;
- 8) wskazanie państw członkowskich oraz innych terytoriów, których może dotyczyć schemat podatkowy;
- 9) cechy rozpoznawczej schematu podatkowego;
- 10) wskazanie podatków, których dotyczy schemat podatkowy;
- 11) wskazanie przepisów prawa podatkowego znajdujących zastosowanie w schemacie podatkowym;
- 12) wskazanie, jakich działań, zdarzeń, transakcji i typów podmiotów, umów o unikaniu podwójnego opodatkowania dotyczy schemat podatkowy;
- 13) wskazanie nazwy schematu podatkowego, jeżeli ją nadano;
- 14) streszczenie schematu podatkowego wraz z opisem stosownych ustaleń, oraz wskazanie wszelkich innych informacji, które mogłyby pomóc Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ocenie potencjalnego ryzyka podatkowego, bez ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej, zawodowej lub procesu produkcyjnego lub ujawnienia informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym; wraz ze wskazaniem założeń uzgodnienia, czynności dokonywanych w ramach uzgodnienia i ich chronologii oraz występujących powiązań pomiędzy podmiotami powiązanymi;
- 15) wskazanie wartości schematu podatkowego;
- 16) wskazanie szacunkowej wysokości korzyści podatkowej, jeżeli występuje;
- 17) wskazanie, na jakim etapie znajduje się schemat podatkowy, w szczególności informacji o terminach jego udostępniania, przygotowania do wdrożenia lub wdrażania lub o dacie czynności będących elementem schematu podatkowego;

- 18) wskazanie dnia, w którym została lub zostanie dokonana pierwsza czynność służąca wdrożeniu schematu podatkowego;
- 19) adres do doręczeń elektronicznych przekazującego informację,”
- b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Wyrażone w innej walucie niż złoty polski kwoty, o których mowa w § 1 pkt 15 i 16, przelicza się na złote według średniego kursu danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień przekazania informacji o schemacie podatkowym.”,
- c) uchyla się § 2 i 3,
- d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W terminie 30 dni po zakończeniu kwartału promotor, który złożył informację o schemacie podatkowym standaryzowanym, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej aktualizację, wskazując NSP, zawierającą nowe informacje podlegające zgłoszeniu, o których mowa w § 1 pkt 3, 7, 8 i 18, które stały się dostępne od czasu poprzedniego zgłoszenia. W przypadku, w którym przekazanie danych naruszałoby obowiązek zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej, obowiązek ich przekazania nie obejmuje danych korzystających oraz danych identyfikujących uczestników uzgodnienia.”;
- 31) w art. 86g:
 - a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Po otrzymaniu informacji o schemacie podatkowym Szef Krajowej Administracji Skarbowej nadaje NSP, chyba że w przekazanej informacji został już wskazany NSP zgodnie z art. 86f § 1 pkt 2.”,
 - b) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje potwierdzenie nadania NSP zawierające NSP oraz dane wskazane w przekazanej informacji o schemacie podatkowym. W przypadku podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych potwierdzenie nadania NSP zawiera również NZSPT.”,
 - c) w § 2b dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku osoby niemającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania, jeżeli osoba ta nie posiada identyfikatora podatkowego – numer i serię paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość.”,
 - d) § 2c otrzymuje brzmienie:

„§ 2c. W przypadku gdy korzystającym, promotorem lub podmiotem, o którym mowa w art. 86f § 1 pkt 7, jest osoba fizyczna, dane identyfikujące ten podmiot są wskazane wyłącznie w załączniku do potwierdzenia nadania NSP, przy czym jeden załącznik zawiera dane osobowe jednej osoby fizycznej.”,

- e) w § 5 po wyrazach „lub ważność NSP” dodaje się wyrazy „nadanego przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej”,
- f) dodaje się § 6 i 7 w brzmieniu:

„§ 6. Nadanie NSP jest równoznaczne z uznaniem opisanego w informacji uzgodnienia za schemat podatkowy.

§ 7. Nadanie NSP nie stanowi potwierdzenia, że:

- 1) na przekazującym spoczywał obowiązek złożenia informacji o schemacie podatkowym;
- 2) przekazana informacja o schemacie podatkowym została wypełniona zgodnie z stanem rzeczywistym;
- 3) opisane w przekazanej informacji zdarzenia, czynności lub sposoby opodatkowania są zgodne z prawem.”;

32) w art. 86h:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zwrócić się do przekazującego informacje na podstawie przepisów niniejszego rozdziału o ich uzupełnienie lub wyjaśnienie wątpliwości co do ich treści zarówno przed nadaniem NSP, jak i po nadaniu NSP, w szczególności w celu automatycznej wymiany informacji o schematach podatkowych.”,

- b) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Przekazujący informację o której mowa w art. 86b § 1 oraz 86c § 1, w terminie do dnia doręczenia potwierdzenia nadania NSP temu schematowi podatkowemu, może uzupełnić uprzednio przekazane przez siebie dane również bez wezwania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności jeżeli dane przekazane w dokumencie pierwotnym są niepełne lub zawierają błędy.”,

- c) po § 1a dodaje się § 1b–1e w brzmieniu:

„§ 1b. Uzupełnienie przekazanych danych następuje przez ponowne złożenie wymaganych dla danej informacji danych.

§ 1c. Przekazujący, który bezzasadnie odmówi lub nie dokona w terminie wyznaczonym w wezwaniu, złożenia uzupełnienia lub wyjaśnień, o których mowa w § 1, może zostać ukarany karą porządkową. Karę porządkową nakłada Szef Krajowej Administracji Skarbowej w trybie i na zasadach określonych w dziale IV rozdziale 22.

§ 1d. Uprawnienie do uzupełnienia:

- 1) ulega zawieszeniu na czas trwania kontroli w zakresie wykonania obowiązków, o których mowa w niniejszym rozdziale;
- 2) przysługuje nadal po zakończeniu tej kontroli.

§ 1e. Uzupełnienie w okresie, kiedy to uprawnienie nie przysługuje lub po terminie do jego dokonania, nie wywołuje skutków prawnych. Szef Krajowej Administracji Skarbowej zawiadamia składającego uzupełnienie o schemacie podatkowym o jego bezskuteczności.”,

d) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wyłącznie w oparciu o informacje przekazane na podstawie niniejszego rozdziału z wyłączeniem czynów polegających na:

- 1) przekazaniu po terminie informacji, o których mowa w art. 80f § 1 i 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy;
- 2) posługiwaniu się unieważnionym NSP.”;

33) w art. 86i:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP w przypadku stwierdzenia, że:

- 1) przekazana informacja o schemacie podatkowym nie spełnia wymogów określonych dla tej informacji w art. 86f § 1 oraz art. 86n § 1;
- 2) przekazana informacja o schemacie podatkowym dotyczy uzgodnienia, które zostało wskazane w innej informacji o schemacie podatkowym przekazanej do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej spełniającej wymogi, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej unieważnia z urzędu, w drodze postanowienia, NSP nadany schematowi podatkowemu w przypadku stwierdzenia:

- 1) wielokrotnego nadania NSP temu samemu schematowi podatkowemu;

- 2) nadania NSP na podstawie fałszywych lub fikcyjnych danych;
 - 3) wyjścia na jaw istotnych dla sprawy nowych okoliczności, istniejących w dniu nadania NSP, lecz nieznanymi Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w momencie nadania NSP.”,
- b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:
- „§ 2a Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze postanowienia, może unieważnić NSP na wniosek przekazującego informację o schemacie podatkowym w sytuacji, gdy schematowi podatkowemu przekazanemu w tej informacji został nadany NSP przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie złożenia innej informacji o schemacie podatkowym. We wniosku o unieważnienie NSP wnioskujący ma obowiązek wskazać NSP, którego unieważnienia żąda.”,
- c) § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. W przypadku wielokrotnego nadania NSP temu samemu schematowi podatkowemu Szef Krajowej Administracji Skarbowej, rozstrzyga w decyzji, o której mowa w § 2 pkt 1, i wskazuje właściwy numer NSP dla tego zgłoszenia, którym należy się posługiwać w odniesieniu do tego schematu podatkowego.”,
- d) uchyla się § 5 i 6;
- 34) uchyla się art. 86ia;
- 35) w art. 86j:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Korzystający, który w danym roku stosował schemat podatkowy, przekazuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informację o stosowaniu schematu podatkowego w terminie do końca trzeciego miesiąca następującego po zakończeniu:
- 1) roku podatkowego:
 - a) w podatku dochodowym od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych – w przypadku korzystającego będącego podatnikiem odpowiednio podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych,
 - b) podatkowej grupy kapitałowej w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych – w przypadku korzystającego wchodzącego w skład tej podatkowej grupy kapitałowej;

- 2) roku kalendarzowego – w przypadku korzystającego niebędącego podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych.”,
- b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Informacja o stosowaniu schematu podatkowego jest przekazywana dla każdego schematu podatkowego na odrębnym formularzu według ustalonego wzoru i zawiera:

 - 1) NSP tego schematu podatkowego;
 - 2) wysokość uzyskanej przez korzystającego w tym okresie rozliczeniowym korzyści podatkowej wynikającej z tego schematu podatkowego, jeżeli wystąpiła, lub szacunkową wysokość korzyści podatkowej w przypadku braku możliwości wskazania wysokości korzyści podatkowej.

§ 1b. Wyrażone w innej walucie niż złoty polski kwoty, o których mowa w § 1a pkt 2, przelicza się na złote według średniego kursu danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień złożenia informacji o stosowaniu schematu podatkowego.”,
- c) uchyla się § 2–4 i 6;
- 36) uchyla się art. 86k–86m;
- 37) w art. 86n:
 - a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Informacje o których mowa w art. 86b § 1, art. 86c § 1, 86f § 4 oraz art. 86j § 1, są opatrywane podpisem elektronicznym i przesyłane za pomocą środków komunikacji elektronicznej w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w § 2.”,
 - b) w § 2 skreśla się wyrazy „i zawiadomień”,
 - c) użyte w § 2 i 3 wyrazy „art. 86b § 1 i 6, art. 86c § 1 i 2, art. 86d § 3, 4 i 5, art. 86f § 4 oraz art. 86j § 1” zastępuje się wyrazami „art. 86b § 1, art. 86c § 1, art. 86f § 4 oraz art. 86j § 1”;
- 38) w art. 86na wyrazy „art. 86b–86ia” zastępuje się wyrazami „przepisów niniejszego rozdziału”;
- 39) art. 86o otrzymuje brzmienie:

„Art. 86o. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy działu IV.”;
- 40) w art. 117ba po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

„§ 3a. Zawiadomienie, o którym mowa w § 3 pkt 2, składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, składa się wyłącznie za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym.

§ 3b. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji udzielone na podstawie art. 80a § 1 ma zastosowanie odpowiednio do zawiadomienia, o którym mowa w § 3 pkt 2.”;

41) w art. 118 w § 2 w zdaniu drugim wyrazy „art. 70 § 2 pkt 1, § 3 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 70 § 2 pkt 1, § 3, 3a, 4, 4a i 4b”;

42) w art. 119zzl w § 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) NSP w rozumieniu przepisów działu III rozdziału 11a odnoszący się do uzgodnienia albo wyjaśnienie, z jakich powodów faktycznych lub prawnych uzgodnienie nie podlegało zgłoszeniu celem nadania NSP.”;

43) w art. 133 po § 2c dodaje się § 2d w brzmieniu:

„§ 2d. Stroną w postępowaniu podatkowym w sprawie stwierdzenia nadpłaty w zakresie zobowiązań podatkowej grupy kapitałowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych albo grupy VAT w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług mogą być:

- 1) spółki, które tworzyły podatkową grupę kapitałową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w momencie utraty przez tę grupę statusu podatnika, albo
- 2) przedstawiciel grupy VAT w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, po utracie przez tę grupę statusu podatnika.”;

44) w art. 138a dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Osoba niebędąca stroną, wzywana na podstawie art. 155 § 1 do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów, może działać przez pełnomocnika ogólnego. Przepis art. 138b § 1 stosuje się odpowiednio.”;

45) w art. 138c w § 1 skreśla się zdanie drugie;

46) w art. 138d:

a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Adwokat, radca prawny oraz doradca podatkowy mogą sami zgłaszać udzielenie im pełnomocnictwa ogólnego.”;

b) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Pełnomocnik może sam zawiadamiać o zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa ogólnego, ze wskazaniem daty zwolnienia z obowiązku reprezentacji.”;

47) w art. 144b:

- a) w § 1 po wyrazach „podpisem osobistym” dodaje się wyrazy „lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego”,
- b) uchyla się § 1a;

48) w art. 145 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadku doręczania w sposób określony w art. 144 § 1b i 1c, jeżeli ustanowiono pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi pod adresem wskazanym w pełnomocnictwie.”;

49) w art. 148 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadku doręczania w sposób określony w art. 144 § 1b i 1c osobom fizycznym pisma doręcza się pod adresem miejsca ich zamieszkania albo pod adresem do doręczeń w kraju.”;

50) w art. 151 w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku doręczania w sposób określony w art. 144 § 1b i 1c osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej pisma doręcza się w lokalu ich siedziby lub w miejscu prowadzenia działalności – osobie upoważnionej do odbioru korespondencji lub prokurentowi.”;

51) w art. 165 po § 8 dodaje się § 8a w brzmieniu:

„§ 8a. Przepisów § 2, 3, 3b i 4 nie stosuje się do postępowania w sprawie stwierdzenia nadpłaty, jeżeli nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji) składanego po upływie ustawowego terminu jego złożenia. W takim przypadku za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę złożenia tej korekty.”;

52) po art. 199a dodaje się art. 199b w brzmieniu:

„Art. 199b. § 1. Przebieg przesłuchania strony lub świadka przez organ podatkowy może zostać utrwalony przy użyciu urządzeń technicznych rejestrujących dźwięk albo obraz i dźwięk, w tym umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku oraz rejestracją obrazu i dźwięku.

§ 2. Przepisy art. 76 ust. 2–7 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz przepisy wydane na podstawie art. 76 ust. 8 tej ustawy stosuje się odpowiednio.”;

53) w art. 274:

a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) koryguje deklarację, dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych lub wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 10 000 zł;”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, organ podatkowy doręcza podatnikowi informację o przyczynie korekty oraz związanej z korektą deklaracji zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych, wysokości straty lub podatku do zapłaty, albo informację o braku takich zmian. Informacja ta zawiera pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu.”;

c) w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Na korektę deklaracji, o której mowa w § 1 pkt 1, podatnik może wnieść sprzeciw do organu, który dokonuje korekty, w terminie 14 dni od dnia doręczenia informacji, o której mowa w § 2.”;

54) w art. 293 w § 2 w pkt 3 skreśla się średnik i dodaje się wyrazy „i aktach postępowania w sprawach o przestępstwa, w związku z którymi nastąpiło uszczuplenie lub narażenie na uszczuplenie podatku, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;”;

55) w art. 294 w § 1 w pkt 5 po wyrazach „staż,” dodaje się wyrazy „wolontariat,”;

56) art. 295c otrzymuje brzmienie:

„Art. 295c. Dostęp do informacji o schematach podatkowych oraz innych dokumentów związanych z tą informacją, zbieranych na podstawie działu III rozdziału 11a, przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę lub prowadzącemu działalność analityczną i jego przełożonym oraz pracownikowi, funkcjonariuszowi i jego

przełożonym przeprowadzającym kontrolę, o której mowa w art. 54 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

57) w art. 296:

- a) w § 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „spraw”,
- b) w § 2 skreśla się użyty w zdaniu pierwszym i w zdaniu drugim wyraz „sprawy”,
- c) w § 3 skreśla się wyraz „sprawy”;

58) w art. 297:

- a) w § 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych” zastępuje się wyrazami „organy podatkowe”,
 - pkt 2b otrzymuje brzmienie:
„2b) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507 oraz z 2025 r. poz. 172) oraz w dziale Va ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;”,
 - pkt 4 wyrazy „w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym” zastępuje się wyrazami „w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1264)”,
 - po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 1668);”,
- b) w § 3 skreśla się wyraz „spraw”;

59) w art. 297b wyrazy „akta sprawy dotyczącej” zastępuje się wyrazami „akta dotyczące”;

60) w art. 297d dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Naczelnik urzędu celno-skarbowego oraz dyrektor izby administracji skarbowej ma dostęp do informacji o schematach podatkowych oraz innych dokumentów związanych z tymi informacjami, zebranych w ramach czynności prowadzonych na podstawie działu III rozdziału 11a, w celu weryfikacji wykonywania obowiązków wynikających z tych przepisów przez podmioty obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16c ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, lub w toku postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe określone w art. 80f ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy.”;

61) w art. 297e w § 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego,”

b) w części wspólnej skreśla się wyrazy „niezawarte w aktach spraw podatkowych”;

62) w art. 298 po pkt 6g dodaje się pkt 6h w brzmieniu:

„6h) ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji – w zakresie niezbędnym do realizacji zadania związanego z nadzorem nad spełnianiem przez dostawców usług cyfrowych wykonywania obowiązków dotyczących zgłaszania incydentów istotnych, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt. 2 lit. b ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222);”;

63) skreśla się użyte w art. 299 w § 1, w § 2, w art. 299c oraz w art. 299d wyrazy „spraw podatkowych”;

64) w art. 299a wyrazy „oraz art. 299 § 2–4” zastępuje się wyrazami „, , art. 299 § 2–4 i art. 299aa”;

65) po art. 299a dodaje się art. 299aa w brzmieniu:

„Art. 299aa. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udostępniać akta, o których mowa w art. 298, lub informacje, o których mowa w art. 299 § 1:

1) ministrowi właściwemu do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej – w związku z toczącymi się postępowaniami w sprawie naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską prawa Unii Europejskiej prowadzonymi przez instytucje i organy Unii Europejskiej;

- 2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – w zakresie niezbędnym do reprezentowania i ochrony interesów Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami i trybunałami międzynarodowymi;
 - 3) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki – w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia spraw rozpatrywanych w ramach systemu SOLVIT.”;
- 66) w art. 299b § 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może:
- 1) ujawnić określone informacje objęte tajemnicą skarbową, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę inną niż skarbową i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw, lub
 - 2) wyrazić zgodę na ujawnienie informacji, o których mowa w pkt 1, przez naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych lub dyrektorów izb administracji skarbowej, wskazując jednocześnie sposób udostępnienia i wykorzystania ujawnianych informacji.
- § 2. Ujawnienie informacji, o których mowa w § 1 pkt 1, lub wyrażenie zgody na ich ujawnienie może nastąpić wyłącznie ze względu na ważny interes publiczny oraz gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego lub jeżeli ujawnienie tych informacji urzeczywistni prawo obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach organów podatkowych i jawności życia publicznego.”;
- 67) w art. 299c wyraz „ustaw” zastępuje się wyrazem „przepisów”;
- 68) w art. 299e:
- a) w § 1 wyrazy „Dane z akt podatkowych Szef Krajowej Administracji Skarbowej może udostępniać” zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej może udostępniać dane”,
 - b) w § 2 po wyrazie „dane” skreśla się wyrazy „niezawarte w aktach spraw podatkowych”,
 - c) dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:
- „§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego dane zawarte w sprawozdaniach finansowych oraz dokumentach ich dotyczących, znajdujące się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 90

ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 i 1863).

§ 4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnej dane znajdujące się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych.”;

69) po art. 299h dodaje się art. 299i w brzmieniu:

„Art. 299i. Podmioty świadczące usługi informatyczne na rzecz organów podatkowych oraz osoby działające w imieniu tych podmiotów uzyskują dostęp do danych i informacji objętych tajemnicą skarbową w zakresie, w jakim jest to niezbędne do świadczenia tych usług.”;

70) w art. 306h § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zgoda podatnika nie jest wymagana, jeżeli z żądaniem wydania zaświadczenia, o którym mowa w § 1, występuje małżonek podatnika pozostający z nim we wspólności majątkowej. Małżonek podatnika składa oświadczenie o pozostawaniu z podatnikiem we wspólności majątkowej pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zawiera klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1564) w art. 6 w ust. 4 uchyla się pkt 2.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) w art. 3 w ust. 6 uchyla się pkt 2.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163 i 340) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25b w ust. 4 w pkt 3 w lit. b po wyrazie „umorzenia” dodaje się wyrazy „podatku i”;
- 2) w art. 31d:
 - a) uchyla się ust. 2,
 - b) w ust. 6 po wyrazach „art. 78 § 3 pkt 3 lit. a i b” dodaje się wyrazy „oraz pkt 3a”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278 i 340) w art. 27c w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „art. 86a § 1 pkt 10” zastępuje się wyrazami „art. 86a § 2 pkt 4”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2117) w art. 37 w ust. 4 uchyla się pkt 2.

Art. 7. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 16b;
- 2) w art. 44:
 - a) uchyla się § 2,
 - b) w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W wypadkach przewidzianych w § 1 bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności.”,
 - c) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. W wypadkach przewidzianych w § 1, jeżeli dokonanie przestępstwa skarbowego zależy od nastąpienia określonego w kodeksie skutku, bieg przedawnienia rozpoczyna się od czasu, gdy skutek nastąpił.

§ 5. Jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat, a przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 2 – z upływem 10 lat od zakończenia tego okresu.”;
- 3) w art. 51 w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 44 § 3, 4, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;
- 4) w art. 80f § 1–3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew obowiązkowi:

 - 1) nie przekazuje właściwemu organowi informacji o schemacie podatkowym albo przekazuje te informacje po terminie,
 - 2) nie przekazuje właściwemu organowi informacji, o której mowa w art. 86f § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, albo przekazuje tę informację po terminie

podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew obowiązкови nie składa informacji, o której mowa w art. 86j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, lub składa ją po terminie.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega również, kto wbrew obowiązкови:

- 1) nie informuje na piśmie podmiotu obowiązanego do przekazania schematu podatkowego o tym obowiązku lub wykonuje to po terminie;
 - 2) nie informuje na piśmie podmiotów obowiązanych do przekazania informacji o schemacie podatkowym, o tym, że nie przekaze informacji o schemacie podatkowym lub wykonuje to po terminie.”;
- 5) art. 116a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 116a. Jeżeli rozpoznanie sprawy w sądzie miejscowo właściwym nie jest możliwe w czasie zapewniającym uniknięcie przedawnienia karalności przestępstwa skarbowego w terminie określonym w art. 44 § 1 albo wykroczenia skarbowego w terminie określonym w art. 51 § 1, uwzględniając wniosek sądu właściwego, sąd okręgowy może przekazać taką sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.”;
- 6) w art. 133 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) naczelnik urzędu celno-skarbowego – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 62 § 2 i 2a, art. 63–68, art. 69 § 1, 3 i 4, art. 69a–70, art. 73–73a, art. 75a–75c, art. 76 § 1 i 2, art. 77 § 1, art. 78 § 1, 80f, art. 85–95, art. 96 § 1, art. 97–106k, art. 107–110b i art. 111 § 1 oraz w sprawach ujawnionych w zakresie swojego działania przez naczelnika urzędu celno-skarbowego określonych w art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2–4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60–61, art. 62 § 1 i 3–5, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81–83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł;”;
- 7) w art. 137:
- a) w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Mandatem karnym zaocznym można nałożyć karę grzywny w razie stwierdzenia wykroczenia skarbowego, którego sprawcy nie zastano w miejscu jego popełnienia, pod warunkiem spełnienia przesłanek, o których mowa w zdaniu pierwszym.”;
 - b) w § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku mandatu karnego zaocznego przez wyrażenie zgody rozumie się uiszczenie uprawnionemu organowi kary grzywny w ustawowym terminie; zgody tej nie odnotowuje się na dokumencie mandatu karnego.”;

8) w art. 138:

a) w § 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zaocznego, doręczanego sprawcy w sposób przewidziany w rozdziale 15 Kodeksu postępowania karnego dla wezwań, zawiadomień i innych pism, z wyłączeniem art. 133 § 2 zdanie drugie, art. 135, art. 137, art. 138, art. 139 i art. 140.”,

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Mandatem karnym zaocznym może być nałożona kara grzywny także na osoby, o których mowa w § 2 lub § 3, lub na osoby przebywające stale za granicą.”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Mandat karny, o którym mowa w § 1 w:

- 1) pkt 1, staje się prawomocny z chwilą uiszczenia kary grzywny upoważnionemu podmiotowi, który ją nałożył;
- 2) pkt 2, staje się prawomocny z chwilą pokwitowania jego odbioru przez ukaranego;
- 3) pkt 3, staje się prawomocny z chwilą uiszczenia kary grzywny uprawnionemu organowi w ustawowym terminie.”,

d) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Mandat karny zaoczny powinien wskazywać organ, na rzecz którego w terminie 14 dni sprawca może uiścić karę grzywnę, oraz informować o skutkach jej nieuiszczenia w tym terminie. Termin do uiszczenia kary grzywny liczy się od dnia doręczenia mandatu.”;

9) art. 140 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prawomocny mandat karny podlega niezwłocznie uchyleniu, jeżeli karę grzywny nałożono za czyn niebędący czynem zabronionym jako wykroczenie skarbowe albo na osobę, która nie podpisała mandatu karnego, o którym mowa w art. 138 § 1 pkt 1 i 2, lub która nie ponosi odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe. Uchylenie następuje na wniosek ukaranego, jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna prawnego złożony nie później niż w terminie 7 dni od daty przyjęcia mandatu albo z urzędu.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 749) w art. 14 w ust. 2 uchyla się pkt 2.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 i 1685) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 53 w § 1 wyrazy „art. 3 § 2 pkt 4a” zastępuje się wyrazami „art. 3 § 2 pkt 4a i 4b”;
- 2) w art. 264 w § 2 po wyrazach „Rzecznika Praw Dziecka,” dodaje się wyrazy „ministra właściwego do spraw finansów publicznych,”.

Art. 10. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222) w art. 99 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Zobowiązanie podatkowe, zwrot różnicy podatku, zwrot podatku naliczonego, różnicę podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1, lub podatek naliczony do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej, chyba że organ podatkowy określi je w innej wysokości.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 126, 222 i 340) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 82:

- a) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, oprocentowanie zwrotu akcyzy przysługuje od dnia złożenia wniosku o jej zwrot.”,

- b) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Do oprocentowania zwrotu akcyzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

- 2) w art. 107 po ust. 5c dodaje się ust. 5d i 5e w brzmieniu:

„5d. W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, oprocentowanie zwrotu akcyzy przysługuje od dnia złożenia wniosku o jej zwrot.

5e. Do oprocentowania zwrotu akcyzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35b:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W e-Urzędzie Skarbowym są udostępniane:

- 1) konto osoby fizycznej będącej użytkownikiem tego konta służące do podejmowania czynności niezwiązanych z wykonywaniem przez tę osobę władzy publicznej – z urzędu;
- 2) konto jednostki organizacyjnej służące do podejmowania czynności niezwiązanych z wykonywaniem przez tę jednostkę władzy publicznej – na wniosek tej jednostki wskazujący użytkowników tego konta będących osobami fizycznymi;
- 3) konta służące organom władzy publicznej do podejmowania czynności związanych z wykonywaniem przez te organy władzy publicznej – z urzędu.”,

b) w ust. 2a skreśla się wyrazy „innym niż określone w ust. 2 pkt 3”,

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Konto jednostki organizacyjnej może być udostępniane:

- 1) osobom prawnym, w tym jednostkom samorządu terytorialnego,
- 2) jednostkom organizacyjnym niebędącym osobami prawnymi,
- 3) organom władzy publicznej i urzędom obsługującym te organy – jeżeli posiadają NIP.”;

2) po art. 35f dodaje się art. 35g w brzmieniu:

„Art. 35g. W przypadku składania pism do organów KAS oraz doręczania pism przez organy KAS przez konto w systemie teleinformatycznym organu, o którym mowa w art. 144 § 1a, art. 168 § 1 i 3a Ordynacji podatkowej, art. 39 § 1 i art. 63 § 1 i 3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz art. 17c § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505), rozumie się konto użytkownika na Platformie Usług Skarbowo-Celnych (PUESC) i konto użytkownika w e-Urzędzie Skarbowym.”;

3) po art. 52c dodaje się art. 52d w brzmieniu:

²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 850, 879, 1685 i 1721 oraz z 2025 r. poz. 179, 222 i 340..

„Art. 52d. Podmioty świadczące usługi informatyczne na rzecz organów Krajowej Administracji Skarbowej oraz osoby działające w imieniu tych podmiotów uzyskują dostęp do danych i informacji objętych tajemnicą skarbową w zakresie, w jakim jest to niezbędne do świadczenia tych usług.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1588 i 1685) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł działu VA otrzymuje brzmienie:

„AUTOMATYCZNA WYMIANA INFORMACJI O PODLEGAJĄCYCH
ZGŁOSZENIU UZGODNIENIACH TRANSGRANICZNYCH”;

2) art. 88a otrzymuje brzmienie:

„Art. 88a. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) korzystającym – rozumie się przez to korzystającego w rozumieniu art. 86a § 2 pkt 21 ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 2) NSP – rozumie się przez to NSP, o którym mowa w art. 86a § 2 pkt 23 ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 3) NZSPT – rozumie się przez to NZSPT, o którym mowa w art. 86a § 2 pkt 24 ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 4) ogólnej cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to ogólną cechę rozpoznawczą, o której mowa w art. 86a § 2 pkt 6 ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 5) podmiocie powiązanym – rozumie się przez to podmiot powiązany, o którym mowa w art. 86a § 2 pkt 10 ustawy – Ordynacja podatkowa, przy czym przy ustalaniu podmiotu powiązanego uwzględnia się przepis art. 86a § 4 tej ustawy;
- 6) promotorze – rozumie się przez to promotora w rozumieniu art. 86a § 2 pkt 16 ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 7) podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu transgranicznym – rozumie się przez to podlegające zgłoszeniu uzgodnienie transgraniczne w rozumieniu art. 86a § 2 pkt 2 ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 8) szczególnej cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to szczególną cechę rozpoznawczą w rozumieniu art. 86a § 2 pkt 9 ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 9) wdrażaniu – rozumie się przez to wdrażanie w rozumieniu art. 86a § 2 pkt 20 ustawy – Ordynacja podatkowa.”;

3) w art. 88b:

- a) użyte w ust. 1–3 i 5 w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „schemat podatkowy transgraniczny” i „schemat podatkowy” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „podlegającym zgłoszeniu uzgodnieniu transgranicznym”,
- b) w ust. 2:
 - skreśla się użyte w ust. 2 w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „wspomagający”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) streszczenie podlegającego zgłoszeniu uzgodnienia transgranicznego, jego nazwę, jeżeli ją nadano, bez danych objętych tajemnicą handlową, przemysłową lub procesu produkcyjnego;”,
 - w pkt 6 wyrazy „pkt 5” zastępuje się wyrazami „pkt 17”;
- 4) użyte w art. 88c i art. 88d wyrazy „schematach podatkowych transgranicznych” zastępuje się wyrazami „podlegających zgłoszeniu uzgodnieniom transgranicznym”.

Art. 14. W sprawach wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, której przedmiotem są przepisy prawa podatkowego zawarte w dziale III w rozdziale 11a zmienianej w art. 1, przepisy dotychczasowe stosuje się do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Do uzyskanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przychodów, które nie znajdują pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzą ze źródeł nieujawnionych i w stosunku do których nie upłynął termin przedawnienia prawa do ustalenia zobowiązania podatkowego, stosuje się przepis art. 68 § 4a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Do zabezpieczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym zobowiązań podatkowych, w stosunku do których przed tym dniem nie upłynął termin przedawnienia, stosuje się przepis art. 70 § 4a i 4b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym, że bieg terminu przedawnienia tych zobowiązań ulega przerwaniu z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i biegnie na nowo od dnia następującego po tym dniu.

Art. 17. 1. W przypadku wszczęcia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe wymienione w art. 70 § 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, którego podejrzenie popełnienia

wiąże się z niewykonaniem zobowiązania podatkowego, stosuje się przepisy art. 70 § 6 pkt 1 i § 7 pkt 1 oraz art. 70c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. W przypadku wszczęcia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe niewymienione w art. 70 § 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, którego podejrzenie popełnienia wiąże się z niewykonaniem zobowiązania podatkowego, stosuje się przepisy art. 70 § 6 pkt 1 i § 7 pkt 1 oraz art. 70c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z tym że bieg terminu przedawnienia zobowiązania rozpoczyna się, a po zawieszeniu biegnie dalej, nie później niż od dnia następującego po upływie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W przypadku wszczęcia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania w sprawie o wykroczenie skarbowe, którego podejrzenie popełnienia wiąże się z niewykonaniem zobowiązania podatkowego, stosuje się przepisy art. 70 § 6 pkt 1 i § 7 pkt 1 oraz art. 70c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z tym że bieg terminu przedawnienia zobowiązania rozpoczyna się, a po zawieszeniu biegnie dalej, od dnia następującego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Przepis art. 70f ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do zobowiązań podatkowych powstałych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. W sprawach uzgodnień udostępnionych, przygotowanych do wdrożenia lub co do których wykonano pierwszą czynność związaną z wdrażaniem lub co do których wykonana została czynność wspomagająca – w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpiło jako pierwsze – przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 20. W sprawach schematów podatkowych standaryzowanych, których mechanizm został udostępniony po raz pierwszy przed wejściem w życie niniejszej ustawy, jeżeli schematy podatkowe opierające się na tym mechanizmie były udostępniane kolejnym korzystającym po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie raportowania udostępnień mających miejsce od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 86f § 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. W sprawach uzgodnień udostępnionych, przygotowanych do wdrożenia lub co do których wykonano pierwszą czynność związaną z wdrażaniem lub co do których wykonana została czynność wspomagająca – w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpiło jako pierwsze – przed wejściem w życie niniejszej ustawy, jeżeli schematy te były stosowane po

dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie raportowania stosowania tych schematów podatkowych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 86j ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. Do terminu ustania karalności przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych polegających na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 7 pkt 2, 3 i 5 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 23. Zwrot podatku akcyzowego określony w art. 107 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11 i niedokonany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy następuje wraz z oprocentowaniem od dnia złożenia wniosku o jej zwrot. Do oprocentowania zwrotu podatku akcyzowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 § 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 24. Do kont udostępnionych w e-Urzędzie Skarbowym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 35 ust. 2–2b ustawy zmienianej w art. 12 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie zadań wynikających z niniejszej ustawy wynosi 590 000 zł, w tym w:

- 1) 2025 r. – 590 000 zł;
- 2) 2026 r. – 0 zł;
- 3) 2027 r. – 0 zł;
- 4) 2028 r. – 0 zł;
- 5) 2029 r. – 0 zł;
- 6) 2030 r. – 0 zł;
- 7) 2031 r. – 0 zł;
- 8) 2032 r. – 0 zł;
- 9) 2033 r. – 0 zł;
- 10) 2034 r. – 0 zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu kosztów rzeczowych ministra właściwego do spraw finansów publicznych związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 12 lit. b i e, pkt 41, art. 9, art. 12 pkt 1 i 2, art. 16 oraz art. 24, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 7 pkt 7–9, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/